

N:o 10.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 mars 1897.
 — — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af förordningen angående patent den 16 maj 1884, dels ock väckt motion om ändrad lydelse af 25 § i samma förordning.

(Lagutskottets utlåtanden n:is 9 och 17).

Till Konungen.

Genom proposition den 9 januari innevarande år har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bilagdt förslag till lag om ändring i vissa delar af förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Denna proposition har blifvit af Riksdagen antagen, hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

I sammanhang med nämnda kongl. proposition har Riksdagen till behandling förehaft en af enskild motionär inom Riksdagen afgifven framställning om ytterligare ändring i lydelsen af den genom samma proposition ändrade 25 § af ofvanberörda förordning.

Under framhållande att de mest afsevärda fördelar skulle vinnas för den svenska uppfinnareverksamheten och den svenska industrien, om en sådan ändring af patentförordningen kunde åstadkommas, att derigenom

möjliggjordes afslutande af konventioner med främmande länder, hvarigenom en svensk, som erhållit patent i en främmande stat, icke vidare skulle vara tvungen att der bedrifva tillverkningen af den patenterade uppfinningen, utan utöfningen af fabrikationen i hemlandet vara tillräcklig för att skydda honom mot faran att förlora sitt patent i den främmande staten, har motionären hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring af 25 § i förordningen angående patent, att, med afseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgifvande, Eders Kongl. Maj:t skulle ega förordna, att, om någon, som i den främmande staten åtnjöte skydd för en här i riket patenterad uppfinning, fullgjort hvad i den främmande staten vore för skyddets bibehållande föreskrifvet, hans underlåtenhet att här i riket utöfva uppfinningen icke skulle medföra den för sådan underlåtenhet eljest stadgade påföljd.

Riksdagen har emellertid icke kunnat godkänna detta förslag. Genom en affattning af ifrågavarande lagrum, på det sätt motionären hemställt, skulle nemligen möjliggöras, att icke blott en utländsk utan äfven en svensk uppfinnare, som, förutom i Sverige, äfven i ett främmande land, med hvilket patentkonvention afslutits, erhållit patent å en uppfinning, skulle kunna utöfva uppfinningen endast i det främmande landet och det oaktadt vara bibehållen vid sin patenträtt inom Sverige, hvartill kommer, att en bestämmelse i motionens syfte antagligen skulle föranleda ändring jemväl i andra stadganden uti patentförordningen. Då för öfrigt en dylik bestämmelse enligt Riksdagens mening åtminstone under vissa förhållanden kan komma att medföra olägenhet och men för den inhemska industrien, äfven om uppenbart är, att densamma för uppfinnare och innehafvare af uppfinnarerätt skulle medföra väsentliga fördelar, synes frågan, huruvida någon lagändring i motionens syfte må vidtagas, böra bero på ett noggrant och omsorgsfullt vägande af dessa olägenheter och fördelar gent emot hvarandra. Utredningen och pröfningen härutinnan torde lämpligen kunna verkställas endast genom Eders Kongl. Maj:ts försorg, och hemställer alltså Riksdagen, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida det, utan att medföra större olägenhet för den industriella verksamheten här i riket, kan vara lämpligt och ändamålsenligt, att, under förutsättning att svensk medborgare, som för uppfinning här i riket åtnjuter patentskydd och jemväl å samma uppfinning i främmande stat erhåller patent, berättigas att i den främmande staten tillgodonjuta det skydd, som patentet der medför,

äfven om han underlåter att der utöfva uppfinningen, Konungen må kunna förordna, att medborgare i den främmande staten skall för uppfinning, å hvilken patent i båda länderna meddelats, här i riket åtnjuta skydd under enahanda vilkor, som för svensk medborgare i den främmande staten medgifvits, samt, om förhållandena dertill föranleda, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till i sådant afseende erforderlig förändring i kongl. förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Med undersätlig vördnad.

Stockholm den 13 mars 1897.

På lagutskottets vägnar: